

{ אז נדברו }

פרשת שלח תש"פ | עלון מספר: 468 | לסדר: "והייתם קדושים"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

האם אכפת לקב"ה מה אני חושב עליו...???

בפרשה שלנו קרתה התקרית החמורה ביותר!!! יותר מחטא העגל.. יותר מחטא פעור.. יותר מכל מה שקרה במשך 40 שנה במדבר... מאיפה אני יודע? תראה את התגובה... הקב"ה מעניש אותם שישארו במדבר 40 שנה וימותו שם! מעוצמת העונש אתה מבין שקרה דבר הכי נורא בעולם.

וצריך להבין את זה: מה? מה קרה?? תחשוב שניה... בעצם מה כ"כ נורא?? שלחנו מרגלים... חיכינו שהם יחזרו ויגידו מה קורה... הם חזרו והיטעו אותנו... הפחידו אותנו... נבהלנו... התחלנו לבכות... זהו!! **למה זה כ"כ נורא?? מה כבר קרה פה??** רוצה לשמוע תשובה?? יש לי תשובה של שתי מילים... ואני מודיע לך מראש שאתה מאוד לא תאהב את התשובה... התשובה בשתי מילים היא: **הקב"ה נעלב!!! שמעת?? האיבישטער נעלב!!!**

נכון שאתה לא מסוגל לשמוע את המילים האלו?? נכון אתה אפילו מזדעזע מהמילים האלו?? אז הנה... זה בדיוק מה שקרה באותו לילה... חצקל התחיל לבכות... אאוף... ה' סתם הביא אותנו לכאן... הוא סתם לוקח אותנו למקום לא טוב... להמית אותנו... **פייביש ניש אליו דפס לו על הגב:** חצקל... תשתוק... תדבר בשקט... הקב"ה פה... זה לא יפה ככה להגיד לקב"ה... וחצקל ממשיך לבכות... אאאאוף... לא רוצה... ה'... אני לא רוצה את האוכל שלך.. הוא בכלל לא טעים... אני רוצה אוכל אחר... **ושוב פייביש ניש לחצקל...** חצקל... אתה חסר טאקט!! הקב"ה פה!! ואתה מדבר אליו פשוט לא יפה... תאר לעצמך שהייתי נותן לך ארוחת צהרים בחינם... והיית סונט בי... לא אוהב את האוכל שלך... זה לא יפה!!! חצקל... אתה לא בן אדם... וחצקל לא מתייחס... הוא ממשיך לבכות... במאי קמיפלגי?? מה הויכוח בין חצקל לפייביש?? מה... פייביש סובל מלקות תקשורתית...?? הוא באמת לא מבין שלא יפה ככה לדבר...??

מה התשובה?? פייביש מבין מצוין!!! הוא יודע טוב מאוד ש-איתי ככה לא מדברים!!! אבל עם אבא שבשמים?? איתו כן אפשר... לו אפשר להגיד מה שרוצים... **למה???**

כי... כי בינינו... הקב"ה מכיר אותי... הוא יודע שאני תינוק... הוא יודע שאני פירור... ממילא כמו שתינוק מסוגל להגיד לאמא שהאוכל במעון יותר טעים ו... ואמא סופגת את זה... כי... כי הוא תינוק... אז גם אני תינוק... אני כלום... אני אפס... מה... אתה לא ראית בהר סיני איך הקב"ה גדול ונורא ואין סוף... ואנחנו אפס אחד בריבוע... אז אני מרגיש ליד הקב"ה כמו תינוק... ותינוק יכול להרשות לעצמו לדבר לאבא איך שהוא רוצה...

אז זהו שלא!!! זה בדיוק מה שקרה בחטא המרגלים!!! הקב"ה נעלב!!! הקב"ה אמר לעם ישראל... אתם יקרים לי... מילה שלכם חשובה לי... אם אתם ככה מטיחים בי דברים... אני נעלב מכם!!! ארבעים שנה אקוט בדור... ארבעים שנה שלעם ישראל אורך להפנים מה מילה שלי משחקת אצל הקב"ה!!! ארבעים שנה של הפנמה!!!

כמה זמן ארך לעם ישראל להבין שהקב"ה הוא גדול ועצום ונורא?? יום אחד!!! מתן תורה אחד הספיק לעם ישראל להבין את גדלות ה'... אבל כמה זמן ארך ליהודי להבין כמה אני חשוב אצל הקב"ה?? **ארבעים שנה!!!** ארבעים שנה הקב"ה זוכר ליהודי פליטת פה שהוא דיבר נגדו...

לא בני היקר!!! תבין שאתה לא תינוק!! אתה לא קטן!! אתה גדול... אני מאוד מאוד מחשיב כל התבטאות שלך כלפיי... אני מאוד מתעניין בך... מאוד אכפת לי התקשורת הבין אישית שלך איתי... אכפת לי מה אתה חושב עלי... מתי תבין את החשיבות שלך???

זה מה שקרה בחטא המרגלים!! רק לשם השוואה... בחטא העגל קרה לכאורה דבר הרבה יותר גרוע... עם ישראל פשוט עבדו ע"ז... שלכל הדעות זה החטא הכי נוראי... סמל הקנאה המקנא... אבל עדיין מצידו של הקב"ה זה פחות נורא... יש פה ילד שהתבלבל... הוא לא ראה את אבא כמה שעות... אז הוא פעל בחוסר תבונה... אבל בחטא המרגלים?? אבא פה!! ויענקלה מטיח דברים קשים ומעליבים בפניו של אבא... והוא חושב שאבא לא "סופר" אותו... זה לא בא בחשבון!!! יענקלה תצא מהלול... תגמל מהמוצץ והבקבוק... תבין שאתה חשוב לאבא... אתה יקר לאבא... מילה שלך במקום יכולה להביא שפע עצום בכל העולמות... ובאותה מידה פליטת פה שלך לא במקום יכולה לזעזע את כל העולמות... ארך לעם ישראל ארבעים שנה להבין את זה!!! ואני שואל אותך: כולי האי ואולי הם הבינו?? האם אני ואתה מזדהים עם השורות האחרונות? תסתכל לי בעיניים... אני מודה שלא!!! אני מודה בפה מלא. שאני בעצמי מתקשה לעכל שה' כ"כ מחשיב אותי!!! כן... הרבה פעמים יוצא לנו להיעלב מה'!! כן... כל פעם שאני רוצה משהו וה' לא בדיוק עומד בלוח זמנים שלי... אני נעלב... עושה פרצוף... עד שאני נרגע... רגע... האם חשבת לרגע שיכול להיות שגם הקב"ה נעלב ממני? איך אתה חושב עלי ששכחתי ממך? איך אתה מעלה על דעתך שבקורונה לא לקחתי בחשבון את כל הפרטים הקטנים שחסרים לך?? האם חשבנו לרגע שגם הקב"ה נעלב מאיתנו?? לא!! נכון שלא?? למה לא?? כי... כי... כי לעם ישראל ארך ארבעים שנה להבין את זה!!!

אז לנו?? בטח שקשה... הרבה יותר קל לכבד את הקב"ה... מאשר לכבד את עצמי!! הרבה הרבה יותר קל להפנים עד כמה הקב"ה גדול... מאשר להבין עד כמה כל מעשה שלי גדול!!! אני מוכן לכבד את הקב"ה מאה פעמים... העיקר שתשאיר אותי מחוץ לתמונה... תשאיר אותי קטן... תשאיר אותי פספוס... דא עקא!!! שבדיוק זה מה שהקב"ה תובע מאיתנו!! אני רוצה שתהיה בתמונה. שתבין שהקב"ה גדול ונורא-- אבל **על ישראל** אמונתו... **על ישראל** גאוותו.. (בעמוד 2 מעניין לעניין באותו עניין...)

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

כל שותפות שלכם

מחזקת את ידינו...

לקראת ימי הקיץ הבאים עלינו לטובה ניתן

לקנות את הספר "וימאן" העוסק בנושא התמודדות בשמירת העיניים והמסתעף.

ניתן להשיג במוקדי ההפצה של הגיליון לברור הנקודה הקרובה אליך:
0548446691 0527683095

כמו כן: עקב הביקוש, ניתן לקנות כמות מצומצמת של החוברת **"אלה מסעי"** המתמקד בלבטים ובהתמודדויות של צעירים בשיעור ג' לקראת עלייתם לשיבה גדולה, (במגזר הליטאי דייקא... יש לציין: שלמגזר החסידי או לכל מי שלא נמצא הוא או בנו בשכבת גיל זהו החוברת הזו **לא רלוונטית בכלל**...).

ניתן להשיג בכתובת **בבני ברק בלבד**:
 רחוב חזון איש 34 (מש' דרייפוס) - 05271417271
 כמו כן ברחוב קיבוץ גלויות 9.

ניתן לקבל את החוברת גם במייל.

להזכירכם: קורונה זה לא ארנונה...

בשבועיים האחרונים נהיה לי ריאקציה נגד מסכה... לא רוצה ללכת עם מסכה... ופתאום משהו השתנה לי... אני כבר כן הולך עם מסכה... מה התברר??? האחראי קורונה בבית הכנסת!!! זה היה החתול השחור שלי!!! יש אחראי קורונה בבית הכנסת שמי שלא הולך עם מסכה הוא עושה לו נו נו נו... וזה בשבילי סדין אדום... זה לא בשבילי... אני לא מסוגל שיגידו לי מה לעשות... אני לא מסוגל שמישהו עומד עלי עם אקדח שלוף ומסמן לי לשים מסכה... עד כאן...

ואיפה קרתה התפנית??? הגעתי לבית הכנסת עם מסכי... ופרנציפ הורדתי אותה ככה על הסנטר!!! כבר התחלתי להתרפתח מבפנים... הנה... עוד מעט הוא יגש אלי ויעיר לי... ו... וחסר לו!!!

אבל הוא לא הגיע... נו... מה קורה איתו??? אני כבר עצבני עליו חמש דקות... הכל מוכן... אז למה הוא לא מגיע? מחוסר ברירה... התחלתי להתקרב אליו... התחלתי לעשות רונדלים סביבו... והוא רואה אותי... ו... ולא מעיר לי!!! בשלב מסוים הוא הסתכל עלי... חיך והמשיך הלאה... זהו... נמאס לו להעיר... זהו!!! מאוחר רגע חלפה לי הריאקציה!!!!

זהו... אני כבר הולך ברחוב עם מסכה והכל בסדר...

 תעשה לי טובה!! אל תהיה תינוק כמוני...

חדשים: תזכרו: קרונה זה לא ארנונה!!!!

הגיע הזמן שנפנים שאם צריך לשמור על הזהירות זה בגלל שצריך!! אנחנו לא עושים את זה לעילוי נשמת אף אחד... וזה לא משרת אינטרס של אף אחד... זו חובת השתדלות שנצרכת... במיוחד עכשיו!!! כי בעוד שבועיים שלוש כבר נכלוץ יהיה מודעות (הלואי ונתבדה...) כעת עדיין יש כאלו שאין להם מודעות... ולכן עכשיו זה הסכנה היותר גדולה!!!! אנא ממך: בא נחליט שבעוד שבועיים... אם ביבי יכניס אותנו לסגר... אתה בשקט תעשה מה שאתה חושב... כי כשכולם בסגר זה באמת פחות מסוכן... אבל עכשיו שיבי לא אומר... כעת זה באמת מסוכן!!!! כעת התורה אומרת שצריך לזהר...

קח!!! קח עשרה צעדים אחורה!!! תהיה נערוויסט בזמן! הזמן זה עכשיו!!! לא בעוד שבועיים... ואין מזרזים אלא למזרזים... סו"ס החרדים לדבר ה' מאוד נזהרים... חרדים למצוות וחי בהם... בבראות.....

האם ראש "גדול" זה... זה גם ראש "טוב"??

נקודה למחשבה: מצד אחד ארץ ישראל היא המקום הקדוש ביותר בעולם!!! ומצד שני: תנחש מהו המקום הטמא ביותר בעולם??? ארץ כנען!!! אותם שבעת עממין שעשו את התועבות הכי גדולות שכל פעם שכתוב בתורה והייתם קדושים... התורה מדגישה: כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם... ואקום בכם... כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם... (תבדוק כמה פעמים התורה חוזרת על המשפט הזה... תבדוק...) בקיצור: המקום הטמא ביותר שהתגוררו בו האנשים השפלים ביותר זה **אותה ארץ כנען שהיא היא ארץ ישראל!!!**

איך זה הולך ביחד??? איך בדיוק ארץ ישראל שהיא הארץ הקדושה ביותר שאין למעלה ממנה... בדיוק היא!!! היתה נחלתם ומעוזם של בני כנען האורזים מבטן שעשו את התועבות שאין למטה מהם... ואין להם שום תקווה רק כלה ונחרצה "לא תחיה כל נשמה"?

איך זה הולך ביחד?? איך ארצנו הקדושה ספגה את הניגוד הכ"כ קיצוני הזה??

והתשובה היא כן:

ארץ ישראל זה באמת המקום הכי קדוש!!! בארץ הזו הקב"ה מתגלה בהדר גאון עוזו...

מי שנכנס לארץ ישראל מקבל ראש גדול והשגה בגדלות ה'... **אבל!!! יש לה תופעת לוואי!!!** היות והקב"ה כ"כ גדול ורם... אז ברגע שהקב"ה מתגלה... לא רואים אף אחד לידו!!! ואז יש חשש גדול שאתה תיעלם!!! כן... הנה הקב"ה... אבל איפה אני?? מי אני?? אני אפס!!! כל זמן שכן אדם נמצא בחוץ לארץ... בסיידר... העסק מאוזן... יש אני ויש גם בורא עולם... אבל ברגע שאתה נכנס לארץ ישראל ששם שוכן כבוד ה'... אז מי אני?? אני כלום!!!

זה מה שקרה לכנענים!!! זו הסיבה שדווקא הכנענים שהיו שוכנים בארץ ישראל... דווקא הם היו האנשים הכי הכי שפלים ונמוכים... כי... כי דווקא בגלל שארץ ישראל זה כזה ראש גדול... אז הראש עף למעלה והגוף נשאר כולו למטה בלי טיפת ראש... כן... יש בורא עולם מאוד מאוד גדול... אבל דווקא מרוב שאלוקים כ"כ גדול... אז אני?? אני גו"ק... אני נמלה... מה אכפת לבורא עולם ממני... מה זה משנה לו איך אני מתנהג... הוא לא סופר אותי...
מי מגיע לכאלו מסכנות?? רק מי שנמצא במקום קדוש!! והוא מקבל מצד אחד ראש גדול... ומצד שני הוא עצמו נשאר באדמה... כאן נהיה נתק מחלט בין הראש לגוף... ולכן לכנענים לא היה שום גבולות... אין להם מינימום של ראש ורוממות לבלום את הצניחה החופשית...
 גוי שגרתי... יש לו ראש ורגלים... שניהם נמצאים באותו מקום... יש לו ראש שמושך לכיוון של מצפון וגבולות... ויש לו את החומר שמושך אותו לחוסר גבולות... והוא נמצא באמצע... לכן העסק איכשהו בלשיטה... הגוי לפעמים מאבד שליטה... אבל אחרי הכל... הוא נזכר לפעמים שיש לו ראש... יש לו איזה מצפון או מכוונות מינימלית שמאזנת אותו...

אבל הכנענים?? הם נמצאים בארץ ישראל... בארץ ישראל הראש עף לשחקים!!! ומתנתק לגמרי מהחומר... הגוף נשאר שפל לגמרי... הומרי לגמרי... בלי קרטוב של ראש...

מי הוא הרשע הגדול ביותר?? עשוי!!! למה הוא יצא כזה??

רק בגלל שהיה לו ראש טוב!!! כן... היה לו ראש מרומם... וההראיה שהראש שלו נקבר במערת המכפלה... אבל כשיש ראש גדול שמבין עד כמה הקב"ה גדול ונורא... אבל הגוף נשאר אי שם למטה... ועשוי לא מבין עד כמה המעשים שלי אני הקטן... כמה הם חשובים לקב"ה... אם ככה... נוצר נתק מוחלט בין הראש לגוף!!! ומכאן ואילך אין טיפ טיפה מצפון... אין מינימום של גבולות... כי הראש לא פוגש את הגוף!!! כי... כי זה ראש גדול...

כן!!! לא פשוט לקבל השגות!!! לא תמיד כדאי לדעת עד כמה החתן גדול!!!

צריך שזה יהיה מתואם עם הכלה!!! על כל תפיסה מחודשת בגדלות של החתן... הכלה צריכה עוד יותר להפנים עד כמה היא חשובה לחתן... עד כמה אכפת לו ממנה...
 זו הסיבה שהקב"ה מעביר את עם ישראל ולא נתן להם להיכנס לארץ ישראל!!!
 אם עם ישראל יכנסו בבת אחת לארץ ישראל... ויקבלו את הראש הגדול של השגה ברוממות ה'... ו... ו... הם עצמם ישארו באדמה...?? אוי ואבוי... יהיה פה חלילה כריתת ראש...
 לכן עם ישראל פוגשים את הקב"ה ארבעים שנה... מפנימים עד כמה אני חשוב לקב"ה!!! עד כמה אני יקר לקב"ה... ועכשיו... עכשיו אפשר להיכנס לארץ ישראל... עכשיו אפשר לרומם את הראש... ויחד איתו הגוף יתרום... החתן גדול מאוד!!! אבל אני הרבצען שלו...

זה עיקר העבודה של **אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל!!!** ארץ ישראל!!!

ארץ זה אדמה!!! זה קרקוע!!! זה לקחת את ההשגות הכי גבוהות ולתרגם אותם לשפת הקרקע... לשפה הכי הכי מקורקעת... יהודי שחי בארץ ישראל בזמן הבית... הוא היה חוזר הביתה ופוגש את בית המקדש מול התאנה שביכרה... מול המעשר שני... מול הלקט שכחה ופאה... בינינו... כשאנחנו היום מדמינים את כל ההלכות של סדר זרעים... עם כל הכבוד שאנחנו רוחשים לזה... חולפת בנו איזה מחשבה של... של... של פרמיטיביבות... אוי באמת... הם זרעו וחרשו וקצרו וכו' וכו'... בינינו... היום זה לא לרמה שלנו... אנחנו בעלי הצוארון הלבן... אנחנו לא מסתובבים עם ידיים מפויחות?? אנחנו אנשים מכובדים...
 אז זהו שבדיוק ההיפך!!! הסיבה שבדור האחרון זה לא לכבוד שלנו לעבוד בשדה עם ידיים מפויחות זה רק בגלל שאנחנו לא מסוגלים להוריד את הראש הגדול שלנו ולתרגם אותו לחיי החומר... אם יש לנו ראש גדול (כמובן בצפון גדול) של מדיה וטכנולוגיה מפותחת... זה משאיר אותנו באיזה ענף ואנחנו לא מצליחים לתרגם את זה לחיי המעשה...
 אז תעשה קל וחומר!!! ותנסה לדמיין יהודי עם ראש גדול מאוד... שהוא עכשיו חזר מבית המקדש והוא שאב שם רוח הקודש... ויש לו השגות נוראות ביחוד ה'... והנה!! הוא כעת לוקח את כל ההשגות האלו ומתרגם אותם לעבודת האדמה... תחשוב איזה כח זה??

איזה חיבור ראש לגוף יש כאן?? רק יהודי שיש לו תורה מסוגל לקחת שמי שמים ולהציע אותם תחת ההר!! זה כל הנקודה של ארץ ישראל...

יש כאלו שלא מצליחים להבין מה הקשר בין מעלת ארץ ישראל למצוות התלויות בארץ?? מבחינתם זה כאילו שני נושאים לא קשורים... סוג של ציווי דינים... אבל לא!! זה עניין אחד! כל העניין של ארץ ישראל זה הצליח לקחת את ההשגות הכי גבוהות שיהודי משיג בבית המקדש ולתרגם אותם למצוות התלויות בארץ!!! באדמה!! זה כח של יהודי...
 רק יהודי מסוגל להיות סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה... איפה?? בארץ ישראל!!!

האם אפשר לדרוש מסיר לחץ שלא ישרוק...??

תשמע סיפור... קח אותו ממש בערבון מוגבל... אני משתמש בו רק בתור דוגמא... ו... ודוגמא לא מוצלחת... אני מודיע מראש... **ובכן**: היה זה לפני שלוש שנים... ואני מתגורר בעיר חיפה... ובאותו זמן כיהן ראש עיר שעשה לנו הרבה צרות ונלחם בנו... והנה!! באחד מימי החורף הסוערים... ירדו גשמי זעף... ואז כצפוי... התחילה הצפה... ואני עומד במדרכה יחד עם עשרות אנשים מול נחשול המים שזורם במהירות ואי אפשר לעבור...

ואז כמובן... הקיטור התחיל לצאת החוצה... הראש עיר הזה... תראה איך הוא מזניח את השכונה שלנו... הניקוז פה עעל הפנים... תראה איזה הצפה... מים נכנסים לבתים... וחבר שלי עומד שם מהצד... והוא במקרה שייך למגזר השני שראש העיר כן תומך בהם... והוא מנסה כמה שהוא יכול לחפות עליו!! תקשיב... אין מה לעשות... לא בכל דבר אפשר לטפל... ואנחנו עונים לו... בקיצור: התופעה המוכרת...

והנה!!! חלפה לה שנה... והתהפכו היצורות... הפעם המגזר שלי בחר את הבחירה הנכונה... וכעת ראש העירייה הוא כבר מהצד שלי!!!

והנה... זה לא סוד שבשנתיים האחרונות ב"ה ירדו הרבה גשמי רצון ברכה ונדבה... והנה שוב!!! שוב אני מוצא את עצמי מול אותה סיטואציה בדיוק!! ומול אותם אנשים בדיוק!! יום גשום וסוער... אנחנו עומדים מול אותו סוג של הצפה!! מול נחשול מים שאי אפשר לעבור את הכביש... והפעם אני לא מתלונן... כעת הגיע תורו של השכן להתלונן... הראשת העיר הזו... הבטיחה הרים וגבעות... שהיא תטפל בניקוז וכו' וכו'... ואיפה... שום דבר... הכל פה עעל הפנים...

ולפתע!!! לפתע אני שומע מישהו שעונה לו!!!
תנחש מי זה היה???

אני בעצמי!!! פתאום שמעתי את עצמי נחלץ חושים להגן ולחפות על ה"בחירה" שלי... תקשיב... לא כל דבר הוא בר ביצוע... אל תשכח שחיפה זה עיר שכולה בנויה על צוק תלול... ועם כל הרצון הטוב לשפר את הניקוז... לא על כל דבר אפשר לשלוט... גם הניקוז הכי טוב לא יכול להשתלט על כזה זרם... והוא מתווכח... ואני מסביר עם כל כושר הביטוי ומגונן ומחפה והדובר והעורך דין של הראש עיר שהפעם הוא שייך לצד שלי... זהו... עקרונית כאן נגמר הסיפור...

חזרתי הבייתה והרגשתי מותש נפשית!!! בטח... לא קל לחפות... לא קל לעמוד מול בן אדם שמתלונן ולהסביר לו שצריך להתאזר בסבלנות וצריך להבין שאין מה לעשות... לא קל להוכיח לבן אדם שהכל חיובי והכל טוב... צריך המון משאבי רוח ונפש!!! ואז התחלתי לחשוב על הנושא הזה... ואז עלתה לי מחשבה מוזרה... בעצם... מה לי ולצרה זו?

הרי לפני שנתיים כשהייתה הצפה בחיפה... התעצבנתי... לא מצא חן בעיני... באותו רגע פתחתי את הפה בלי לחשוב פעמיים והוצאתי את כל

הקיטור... יריתי לכל הכיוונים... האשמתי את כולם... סיימתי לפרוק סחורה... וזהו... באותו רגע נרגעתי... הלכתי הבייתה ושכחתי מה היה...

ואילו עכשיו??? בגלל שהפעם בחרתי את הבחירה הנכונה... וראש העיר כעת מייצג את הצד שלי... לכן מה?? לכן מעכשיו אני נהפכתי להיות הדובר של העירייה... אני עסוק כל הזמן בלחפות ולגונן ולהסביר ולהעמיד כל מיני אוקימתות למה הניקוז עדיין לא מסודר...

ואז התחלתי לנתח את הנושא... רגע... בא נדבר כעת מזווית אגואיסטית נטו!!! מתי היו לי חיים יותר קלים?? האם לפני שנתיים או עכשיו??

לכאורה לפני שנתיים היה לי חיים יותר קלים... היות והייתי בצד העשוק והרצוף... הייתי משוחרר... לא הייתי צריך לחפות על אף אחד... לא הייתי צריך להציג עמדה של אף אחד... אדרבה... הייתי יורה פצמרים ונעלם...

אה... מה אתה אומר על המחשבה הזו?? (אתה מבין לבד שאני לא באמת מתכוין ברצינות למה שאני אומר... ברור שלא זה השיקולים... בשום דבר לא **וכ"ש לא** בנושאים ציבוריים... אבל אני משתמש בדוגמא הזו רק בתור רמת העקרון...)

חשבתי על זה הרבה והגעתי למסקנה חד משמעית:

קל ? ! ? ! ? הרבה יותר קל להיות באופוזיציה... אתה באמת בן חורין... אתה יורה לכל הכיוונים... שופך בוך בלי לחשוב פעמיים... מוציא את כל הקיטור... והולך הבייתה בלי צורך אפילו לנקות את האדמה החרוכה שהשארתי... זה בהחלט חיים קלים!!! מתאים לדור הקופיקס...

אבל!!! אם אתה רוצה להיות יהודי טוב... אם אתה רוצה שהנפש היקרה שלך תישאר טובה ועדינה כפי שה' רוצה... אז **ליהודי שבי** מומלץ להיות תמיד בצד החיובי... ובצד המגונן והמחפה שרואה רק חיובי...

ולמה??? כי לפני שנתיים כשעמדתי מול ההצפה בחיפה ושלפתי בבת אחת את כל התסכולים... הייתי מוציא את כל הביקורת והטענות שיש לי וזהו... הולך הבייתה... **אבל לא!!!** היה תמיד נשאר לי בלב איזה טעם מרירי של נרגנות... של הסתכלות שלילית... וזה הלך **יחד איתי הבייתה!!!**

כשהגעתי הבייתה... אם כעת אני כן רוצה לראות רק את החיובי... אז אני צריך להחליף דיסק!!! **ולא תמיד זכרתי להחליף את הדיסק הזה!!** לעומת זאת כשאתה נמצא בעמדה של מחפה ומגונן ועסוק בלראות רק חיובי... אז בטעות!!! הדיסק נשאר על המקום הזה... ואז גם כשהגעתי לשיטילאך ודיברו שם סרה על אחד מהצדיקים... בטעות מצאתי את עצמי מחפה ומגונן ומסביר למה התאוריה המוכרת הזו לא נכונה... מה קרה?? **פשוט הדיסק נשאר על המקום הנכון!! על המקום החיובי!!!**

לכן פתאום קלטתי כמה חשוב להרגיש טוב!! כמה חשוב להיות בסביבה ידידותית!! לא!! לא בריא להרגיש עשוק ורצוף... אמנם יש סוג של תענוג מסוים להתמסכן... לא נעים להודות... אבל לחרדים יש לפעמים את התענוג הזה... (בעיתון די מחנכים אותנו להרגיש מקופחים וממורמרים) אבל זה לא עושה לנו

טוב!!! כשאתה מתרגל לראות שלילי... גם אם אתה צודק... הדיסק נמצא כעת על שלילי!! זה כבר פחות בריא...

עכשיו: אני מקווה שאתה מספיק בוגר ומספיק ישראלי משופשף להבין שהדוגמא שההבאתי מהעירייה... **זו הדוגמא הכי לא מוצלחת!!!** למה?? כי אני טוען פה שצריך להיות בצד החיובי... בצד המנצח... ודווקא בייחס לבחירות בעירייה זה דבר שהכי פחות תלוי בנו!!! (בעירייה ובשלטון כולם רוצים להיות בצד המנצח ולא המפסיד... ותכל'ס... זה... זה לא תלוי בי...)

אז זהו!!! שנוכח... בייחס לעירייה וקואליציה זה באמת לא תלוי בך...

אבל יש המון המון דברים אחרים שזה כן תלוי בך!!! נטו בך!!!

כמעט בכל נושא ציבורי או קהילתי שמזמין סערת רוחות!! שיש כאלו בעד ויש נגד... זה עניין של בחירה איפה אני בוחר למקם את עצמי... האם אני בוחר לזוז לצד ולהיות בעמדה של המבקר והמקופח והעשוק והלא אווז והמתנגד... או להכניס את עצמי בפנים ולהרגיש חלק מהעניין... **כמעט תמיד זה תלוי בי ורק בי!!!**

אני אתן לך דוגמא... קצת לא נעים לי להיחשף... אבל אני יכול להעיד על עצמי... שאני טיפוס כזה שצריך להיות בעניינים!!! אם יש משהו שקורה... ואני לא בעניינים... אז אוטומטית אני מפתח נוגדנים... אני מתנגד לזה... ארך לי כמובן הרבה זמן לזהות את הנטייה הזו!! איפה פגשתי את זה בצורה ממש בוטה? כשהייתי בחור... כל שנה בערב פורים הייתי נגד הת"ת של הישיבה!!! אל תשאל למה... היה לי כל מיני טענות על ההתנהלות... והייתי מדבר נגד... והייתי עושה אוריה של אופוזיציה... ותמיד בשלב מסוים הם היו מכניסים אותי לעניינים... והופה!!! פתאום המנגינה השתנתה... הבן אדם התחיל להתמסר לת"ת... את נשמתי הקרבתי... אספתי כסף לילות כימים... דפקתי בדתות והתחננתי... הסברתי את החשיבות של הת"ת וכו'...

ועם הזמן זיהיתי שזה משהו מגמתי אצילי!!! אני צריך להיות בעניינים!

ומאז!!! ברגע שקלטתי את זה!! כל דבר טוב שקורה בקהילה... בשכונה... כל איזה ארגון חדש שנפתח... כל דבר חיובי שמתפתח... אני כבר יודע מראש: או שאני דוחף את עצמי לעניין ואז אני נהיה חלק מעניין ופטריוט של הדבר מצוה הזה... או שאני נגד לגמרי... ומדבר רק שלילי נגד זה... ומאז אני מאוד מקפיד להכניס את עצמי!!! אם יש את קרן הבנין או קופת צדקה בשכונה... אז מיד מכניס את עצמי לזה... אני אחד מגבאי הצדקה... ואני עומד ואוסף כסף ומשכנע אנשים... ואז פתאום מגיע חבר שלי... שיש לו אותו אופי בדיוק כמו שלי... ואז הוא עושה פרצוף ומסביר לי כמה הוא לא אווז מזה ואפשר לעשות אחרת... ולמה ככה...

ואני לוקח אותו לצד ואומר לו: תקשיב!!! אתה צודק כל מילה!!! גם אני טענתי את אותם טענות כל זמן שהייתי מבחוח... בא תחליט שאתה מכניס את עצמך בפנים... ופתאום אתה תהיה פטריוט ותדבר רק חיובי... אני מתאר לעצמי שלא כולם מבינים על מה אני מדבר... אבל מי שמבין... מבין יותר מידי טוב... יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן...

כן לשון הרע??

התשובה היא: מה קורה מחר!!! אותו בן אדם!!! אותו אחד שאתמול שלח את הבן שלו לקהילה השניה והתפוצץ מהשוני שלהם... אם את הילד השני שלו הוא שוב חזר ככלב ששב על קיאו ושוב שלח אותו לאותו חידר שבביל שוב להתפוצץ מהם... כאן!! כאן נכנסו לסוגיית לשון הרע!!! ההלו... שבביל מה באת לכאן עוד הפעם??? שבביל לשחזר שוב את "ההצלחה המסחררת"??? שבביל שוב להתחמם ולאגור עוד ועוד תסכולים וביקורת ואז לרוקן אותם אצל מישהו אחר??? הנה לשון הרע!!!

הבנת את הרעיון??? אנחנו מסתכלים בראש קטן... בראש שלנו: מה זה לשון הרע?? בן אדם שעומד ומדבר לשון הרע!!! אבל זה לא מדויק... לשון הרע זה בעיקר תוצרת מתוהמת!!! התהליך יצור שלה הוא פה הלשון הרע העיקרי... בן אדם מזמין תסכולים... מזמין כעסים... פה הוא מבשל את הלשון הרע... ועכשיו!!! אחרי שהסיר לחץ כבר בשיא הרתיחה... כעת אדרבה... לפעמים דווקא עכשיו זה כבר פחות לשון הרע!!! כעת יש לנו עסק עם בן אדם שבאמת צריך לפרוק את העצבים שלו...

ופה הטעות שלנו... אנחנו מחכים לסף רתיחה!!!

אנחנו מחכים שהסיר לחץ יגיע לשיא!!! ואז פתאום אנחנו נזכרים להתחזק בלשון הרע... ולנזוף בסיר... ש... ש... שקט!!! לא לשרוק... אסור לשרוק... תתפוצץ מבפנים ורק אל תגיד מה שיש לך... **זו טעות!!! כי זה לא נכון!!!** אם אסור לסיר לחץ לשרוק... זה אומר שאסור לקנות סיר לחץ!!!

אין כזה דבר לקנות סיר לחץ ו--לדרוש ממנו שלא ישרוק... אם יש איסור לדבר לשון הרע... עיקר השיעור בית זה... זה לא להגיע לסירי לחץ... להימנע ממצוקת שריקה... לחסוך היתקלויות וחיכוכים שאפשר למנוע אותם... ליצור את הסביבה הנעימה והטבעית... תסלח לי... אבל מבחינתי... אתה יודע מי זה הדמויות הכי נאצלות בשמירת הלשון שהם מודל לחיקוי??? זה האנשים הפקחים האלו... שידעים לקרא את המפה המשפחתית או החברתית או של ועד בית וכדו'... והם מזהים מראש... שלפי המצב הנתון כעת... הולך להיות פה בזמן הקרוב איזה פיצוץ... והם לא רוצים שזה יקרה!!! והם תופסים את הרגלים בזמן ונעלמים מהזירה או שמצליחים לעשות איזה קומבינה שקטה ולמנוע את הפיצוץ ברגע האחרון!!! הנה!!! זה בן אדם ששומר על הלשון!!! אה... מה הקשר? מה הקשר בין השכנת שלום לשמירת הלשון...?? פשוט מאוד!!! אחרי שהעסק התפוצץ בבנין או במשפחה או בקהילה... נראה אותך לא מדבר על זה... נראה אותך לא טוחן את זה ימים ולילות... אפילו הלכתית אני לא בטוח שאפשר להשקית את זה!! כי ברגע שזה התפוצץ אז יש פה אדמה חרוכה שצריך לטפל בה... יש פה נושאים שצריך לדבר עליהם ואי אפשר לשתוק... נו... אז איפה פה הנקודה של שמירת הלשון? הטיפול מונע!!! לא לחינם הכל כתוב בפסוק אחד: מי האיש החפץ חיים... נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו... ודו"ק היטב... תחשוב על זה...

כל מיני אנשים ששייכים למגזר אחר... אני במו ידי מזמין פה מאות ואלפי לשון הרע וקבלת לשון הרע **באופן שכמעט אי אפשר למנוע אותם!!!** ותסלח לי... אני אומר את זה מניסיון אישי...

אם אני הליטאי... אתעקש להתפלל עם חסידים כלומר: באופן שאני נשאר ליטאי... נשאר עם כל העמדה וכל הראש הליטאי השונה שלי... ובכל זאת אני כל הזמן נפגש עם החסידים ונפגש עם השוני ועם כל ההתנהלות שלהם שכ"כ שונה לי... החיכוך הזה מזמין כל הזמן כעסים ועצבים מצדי... הסתכלות שלילית... חוסר פרגון... ובקיצור: כל העבירות שבין אדם לחבירו ובאופן כמעט בלתי נשלט...

והנה! יום אחד אני רוצה להתחזק בבין אדם לחבירו... די לשנאת חינוס... די לרכילות ולקבלת לשון הרע... נו... מה אני עושה? מתחיל ללמוד חפץ חיים ולשון אותם... ומהיום אני מחליט!!! כשאני אתחכך עם אותם אנשים שכ"כ שונים ממני אני אשתדל **להתפוצץ---** **אבל רק מבפנים!!!** מהיום אני אשתדל לא לפרוק את זה בבית... לא לדבר על זה עם חברים... אני אמנם אמשך **להתפוצץ... אבל רק מבפנים!!!**

אדוני... זה לא שייך!!! זה לא שייך!!! לא

מעשי!

איך בן אדם יכול להתפוצץ ו... וזה ישאר מבפנים??? תסביר לי!!! לכל מזגן יש נקודת יציאה... לכל וונטה יש נקודת יציאה... לכל בלון גז יש נקודת מילוט... ובדיוק למכונית תופת שלך... היא תתפוצץ רק מבפנים??

תגיד לי: איפה אתה חייב??? אתה ריאלית??? אתה לא מדבר לעניין!

אין כזה דבר ללמוד חפץ חיים ולהחליט שמהיום אני ממשיך להתעצבן על השני... אבל אני לא מדבר עליו... **זה לא שייך!!! נקודה!!!**

ואני אגלה לך סוד כמוס: יש הלכה מאוד מוזרה בחפץ חיים... שאחרי שהחפץ חיים כ"כ מחמיר בלשון הרע... וכל הגישה שם שאסור אסור ואסור... פתאום החפץ חיים אומר קולא מאוד חריגה בנוף!! אומר החפץ חיים: אם מישהו מאוד מאוד כועס... ואתה משער שאם תקשיב ללשון הרע שלו הוא ירגע וישתוק ולא ידבר על זה יותר אז אדרבה... מצוה לשמוע אותו!!! **אני לא מבין: אם לשון הרע זה אסור ודי!!!** אז איזה מין היתר יש לשמוע אדם שעובר איסור העיקר שלא ימשיך להעביר אותו הלאה... וכי אם יש מישהו שרוצה לנסוע לים בשבת... וכי יש היתר להדליק לו מוזיקה בשביל שיסתפק בזה ולא יסע בשבת??

מה ההסבר בזה??? התשובה היא פשוטה:

בן אדם שבאמת מתוסכל!!! באמת כועס!!! הוא באמת התחכך עם כל מיני אנשים מאוד שונים ממנו... והוא כעת עצבני כמו איזה סיר לחץ... **אדם כזה צריך להירגע!!!** הסיר לחץ הזה חייב קצת לשרוק בשביל לפרוק סחורה... הוא מצידו צריך להרגיע את עצמו! ואם כעת הצורה שלו איך לשחרר קיטור זה ע"י שהוא יספר לי איזה פושעים הליטאים או החסידים האלו... זה מה שירגיע אותו... אז נו... זה כבר לא סתם לשון הרע. יש פה אדם שצריך להירגע. ובאמצעות לשה"ר הוא משחרר קיטור.

נו... אם ככה... אם זה לא נקרא לשון הרע... אז מה זה

רוב הקוטרם שמדברים כל היום נגד זה נטו עניין של בחירה!!!

אתה עומד מול דבר חיובי וטוב שקורה פה... יש לך בחירה... האם להכניס את עצמך לעניין... ולהיות חלק מהעניין... ולהיות "משוגע לדבר"... ובאותה מידה יש לך בחירה להישאר מהצד... ואז לעמוד כמו מבקר המדינה ולחפש בעיות ודברים שליליים... זה כבר לא בחירות לעירייה!!! זה כבר בחירות שתלויים בך!!! כשאנשים רואים את זה מעורבב בכל מיני מעשי חסד וענייני קהילה... הם לא מבינים למה... הם חושבים שאני בעל חסד... אתה לא מבין... שאם לא הייתי בפנים... הייתי הקוטר הראשי פה... הייתי תוקע מסמרים בכל דבר שזז פה...

והוא כמה אנשים כאלו אנחנו מכירים... אנשים שכל היום רואים שלילי... כל היום מדברים נגד הקהילה ונגד הישיבה ונגד המערכת... וברוב המקרים זה בסה"כ אנשים עם עוצמות!!! שבגלל שמשום מה הם בחרו להשאיר את העוצמה שלהם מחוץ לתמונה... זה... זה יוצא ממקום של אופוזיציה ולא קואליציה... **וחבל!!! על זה!!! על זה באתי!!!**

יש עניין גדול מאוד להיות שייך לצד החיובי!!! לעשות כל מאמץ להיות משויך למערכת... למי שמוביל פה... לפעמים עדיף לוותר על עקרונות (השאלה איזה כמובן) ורק לא להישאר מבחוץ... יתכן שיש לי ביקורת על ההתנהלות של הגבאי בבית הכנסת... אני אוחז שצריך להגיד אב הרחמים בר"ח תמוז שחל בשבת והוא לא... אבל אם המחיר הוא שאני הולך להיות באופוזיציה של בית הכנסת!!! אני הולך לשלם על זה מחיר של המון המון המון לשון הרע ורכילות בלתי נשלטים... וחבל...

וכעת!!! יש פה נקודה מאוד מאוד חשובה בהגדרות של לשון הרע... הרבה פעמים אנחנו רוצים להתחזק בשמירת הלשון... ותמיד צריך להתחזק בזה... **אם אתה שואל אותי... אני חושב שיש לנו טעות יסודית בכל הגישה** איך להתחזק בנושא של לשון הרע ובין אדם לחבירו...

הטעות היא שאנחנו נזכרים להגיע כבר באמצע! ! ! אנחנו נזכרים שאסור לדבר לשון הרע רק כשה כבר על סף רתיחה... רק אז אנחנו נזכרים שאסור לדבר לשון הרע!!! ואז!!! אז זה די מאוחר... כשאתה כבר מתפוצץ בפנים... כעת זה ניסיון כבר יותר מידי גדול...

אם אנחנו רוצים באמת באמת להתחזק בלשון הרע!!! העבודה צריכה להיות הרבה יותר יסודית!!! מה?? מה אפשר לעשות?? הוא אשר אמרתי: **תעשה כל מאמץ אפשרי להיות ולחיות בסביבה אוהדת!!!**

תתרחק בכל דרך אפשרית מכל מפגש והתחככות מיותרת מול אנשים שהסגנון שלהם מאוד שונה ממך!!! **כאן המשחק העיקרי!!!**

אם אני שייך למגזר מסוים ולצורת חשיבה מסוימת ואני בכח דוחף את עצמי ומתחכך מול

"למען לא נבוש..."- מושגים בסיסיים בהלכה.

חזרנו לפני שלושה שבועות לבית הכנסת... מתוך הבנה ברורה שמשוהו צריך להשתנות... וכעת זו הזדמנות שוב לעשות בדק בית... האם באמת השתנה משהו?? סוף סוף הקורונה עדיין לא נעלמה... היא עדיין מרחפת לנו מעל הראש... ו... ואנחנו צריכים להוכיח רצינות כדי שלא נחזור ח"ו אחורה... מה שבטוח, מאוד מאוד בוער לנו שבת הכנסת ימשיך להשאר פתוח ולא ינעל ח"ו מאחורינו.

אז אני מוכרח לספר לך שמצאתי!!!! מצאתי את שאהבה נפשי!!! גם אני רציתי בעקבות הקורונה להתחיל להתחזק בעניין התפילה ומה אעשה שאני לא מדבר בשעת התפילה!!! לא!! לא מדבר!! ותסלח לי... לא נראה לי שזה יוהרא... כמדומני שיש הרבה יהודים טובים ופשוטים כמוני שלא מדברים בשעת התפילה... ממיילא לקבל ע"ע לא לדבר בשעת התפילה... זה... זה... זה לא הנושא...

אז מה כן??? אז אמנם התחלתי לעשות את הפלאפון על מצב לא מקוון ויש לציין שזו בהחלט קבלה!!! (ההוראה: שדי קשה לי עם זה...) אבל עדיין... מה אפשר להתקדם עוד... אז השבוע בהשגחה פרטית יצא לי להסתכל בספר הנפלא "ארוחת יושר" למרחן ר' חיים קניבסקי שליט"א ובאותה ת' הוא מדבר באריות על תפילה... ובסוף הוא מונה שם בקיצור נמרוץ 46 נקודות בהלכות תפילה שאנשים לא יודעים או מזלזלים... ופשוט עברתי על הארבעים ויש ההלכות האלו אחד אחד... וסימנתי לעצמי!!! וי... איקס... וי... את מה אני כבר עושה... ומה עדיין לא... **אני ממש ממליץ בחום!!!** זה כתוב בלשון פשוטה ושווה לכל נפש... זה לא איוה סעיף קטן בדרך אמונה שיש בו הרבה י"א עם ציון ההלכה עם המון ראשי תיבות... לא!!! זה כתוב פשוט וקל... ו... ואפילו מנוקד...

ולא נותר לך אלא לקחת עפרון ולסמן וי או איקס... ותתפלא לשמוע שהוא מתעכב הרבה על הנושא של איחור לתפילה או יציאה מבית הכנסת יותר מידי מוקדם... אוהו... סוף סוף מישוהו נוגע לי ביבלת האמיתית!!! זה מוקצת לשונו: מי שיכול לבא לתפילה בזמנה ובשאת נפש מאחר מהתפילה כדי שלא יצטרך להמתין איוה רגעיים, וכן מי שיוצא באמצע התפילה או לפני גמרה משום שאין לו סבלנות להמתין כמה דקות, אין לך מבזה עבודתו של הקב"ה יותר מזה, וכאילו אינו מאמין ששכינה נמצאת בביהק"ס בשעת התפילה, ואין התקבל תפילתו, וראוי הוא כבוד שמים להמתין איוה דקות קודם התפילה, וכתוב: 'לו הקשבת למצוותי' (ששן הפתח הוא שמתין בשביל משהו אשר צויתו- רש"י) ועל זה מסיים הכתוב "ויהי כהר שלומך וצדקתך ככלי הים ויהי כחול יושר" ויש בה גם חילול ה' רח"ל שאומרים כך מתנהגים בני תורה, ואין בזה שום תירוץ אפילו רואים אנשים שמוזלזלים בזה... ואפילו אנשים חשובים, זממה נפשך, אם יש להם טעם (ומסתמא צריך לזנום לפי זמתי שיש להם טעם) ואם אין להם טעם בודאי יענישו על זה... המאחר בתפילה ואין מספיק להגיע לשמונה עשרה עם הצביור ממש מבטל בידיים תפילה בצביור שעיקר מצווה ההתחלה כמו שכתבו כל הפוסקים.

אה... זה כבר מוכר יותר... זה כבר יותר היימשיש... כן... אנחנו מבינים כל מילה... אנחנו יודעים בדיוק על מה מדובר פה... שמתי לב שלהגיע מאוחר לתפילה זה משהו כרוני מובנה!!! כי פעם אחת ממש בטעות הגעתי מוקדם מידי לתפילה... והייתי צריך לחכות... פתאום הרגשתי שאני ממש מבזהל מעצם המעמד... ניסיתי להרגיע לעצמי שאין איסור להגיע יותר מידי מוקדם... אבל לא הצלחתי להירגע... התחלתי לחשוב... שנכון שזה לא אסור... אבל כנראה שזה מסוכן... וחמירא סכנתא מאיסורא!!! כן... זה נשמע הומור... אבל אם תעקוב אחרי עצמך... תשים לב שהזהירות שלך להגיע מאוחר כדי שלא תאלץ לחכות דקה אחת... זה ממש על גבול הנערועוע... הלוואי והייתי מקפיד על מסיכה כמו על זה... או הנה!! הגיע הזמן לשנות דפוס חשיבה!! ואם הבית ננסת נפתח אני רוצה להיות אשרי יושבי ביתך!! אני רוצה לשבת פה!!! לשבת ולחכות לשי"ש שיגיע לישבתה... לחכות לציבור שיתאסף... ע"מ כן.

מי שהתפלל בבית כנסת x... התגלה שם חולה זיבה מאומת!!!

ש... ש... שקט... אני שומע כרוז... תן לי לשמוע מה אומרים שם... תושבים יקרים: מי שהתפלל ביומיים האחרונים בבית הכנסת דרכי אברהם בשלושה הספסלים האחרונים מתבקש לטבול ולהטביל את בגדיו ואת כל הטהרות שנגע בהם ביממה האחרונה... עקב התגלות חולה זיבה מאומת!!! אנחת רווחה נפלטה מפי... נס!!! ב"ה ביומיים האחרונים לא דרכתי בבית הכנסת הזה בכלל... אם ח"ו הייתי שם הייתי עכשו בצרות צרות... בטח... כל ערב קוראים לי במיוחד למאפיה להפריש חלה!!! משלמים לי סכום הגון בגלל שיש לי כרטיס "חבר"!! שאני אוכל חולין בטהרה... תאר לעצמך שהיה כעת מתברר שהחליפה שלי היא ראשון לטומאה... (בשלמא אני... אני איכשהו טובל כל יום... אבל החליפה שלי?) אז אני יצאתי בנס... אבל החברותא שלי בהתחלה לא עשה עסק... כי גם הוא כמוני לא היה שם... אבל פתאום באמצע הלימוד אני רואה שהוא לא איתי... התקדרו פניו לפתע... מה קרה ר' יצחק???

קרה משהו??
לא... אני אמנם לא הייתי שם... אבל אני פתאום מתחיל לחשוש שאולי הילד שלי... אולי הוא התפלל שם אתמול בבוקר... אני מנסה לאמץ את הזכרון שלי מתי אשתי עשתה את העיסה אתמול ועם מי היא שלחה את החלה לכהן... ואז לפתע ר' יצחק סגר את הגמ' ויצא בריצה... רץ הבייתה...

אמא... אתמול... עיסה... עם מי שלחת?? יש לציין שהיא הבינה מיד את השאלה... כן... שלחתי עם יענקי... מה בעיניי?? איופה יענקי?? הנה... תגיד לי יענקי... איופה בדיוק ישבת אתמול בתפילת שחרית...? בספסל השני משמאל!! מה... ישבת ליד מוטקה?? לא!! ענה יענקי... לא ליד מוטקה!! אלא בכסא שלו עצמו... הוא התפלל בשעה שבע... ואני הגעתי למנין של שעה שמונה... הוא בדיוק קיפל את התפילין ופינה לי את המקום שלי... ר' יצחק החלון... ר' יענקי אתה ראשון לטומאה!! אתה ו... והבגדים שלך!!

רגע רגע... יענקי... אתה לקחת את החלה לר' ירמיה הכהן?? איך לקחת?? נגעת בחלה??
בטח!! ענה יענקי... כמובן שנטלתי ידיים קודם ואז לקחתי את החלה בידיים והכנסתי אותה לשקית...

אבא היה מבוהל עד איומה... איו אוי... איוה סיפור נורא!!! הכשלנו את ר' ירמיה באכילת תרומה טמאה בשגמה!! זה מיתה בידי שמים (מכובן למידי)... רגע רגע... אולי אפשר עדיין להציל משהו... אבא קם לפתע ורץ מהר מהר לבית של ר' ירמיה... תוק תוק... גברת כהן... אתמול הבן שלי הביא לך עיסה חלה... האם אתם כבר אכלתם את זה או לא?? גברת כהן נגשה לסלסלה ההדורה... תזכיר לי ר' יצחק איך העיסה שלכם תמיד נראית?? אנחנו תמיד עושים בצק מקמח כוסמין קיבר... אה... אז אני שניה בודקת... לא!!! מצטער... את שלכם עדיין לא אכלנו!! פשוט הצטברו פה אתמול הרבה בצקים מקמח חטיין... והעדפנו לא לערבב... ר' יצחק פרץ בבכי... ברוך ה'!!! ה' לא מביא תקלה על בהמתם של צדיקים...

מה קרה... נבהלה גברת כהן?? מה... לא שמעתם?? בחצי שעה האחרונה מסתובב פה כרוז שהתגלה חולה זב בשכונה... הוא הדביק המון ספסלים בבית הכנסת בטומאת מדרס והמון אנשים בהיסט... והילד שלי אמנם לא ממש נגע בו... אבל התברר שהוא "נשא" של הזיבה... הוא התיישב על הכסא שישב עליו הזב (כך... יש "נשא" קורונה... יש טומאת "נישא" בזב) וזוהו הוא נדבק ונהיה ראשון וטימא את החלה...

גברת כהן התחלחה כולה!!! תודה רבה ר' יצחק... אני מודה לך על המידע... אני הרגע לוקחת את כל העיסות שמחכות כאן ואני מכניסה אותם לבידוד!! רק זה חסר לי... שבאמצע הלילה מישהו ידפוק אצלנו בדלת ויגיד לנו שהתברר שגם העיסה שלהם נדבקה מהסטנדר מתכת שהזב נגע... דווקא את העיסה שלכם אני לוקחת עכשו עם כפיפה מצרית ומסיקה אותה תחת התבשיל (כדין תרומה שנטמאה שמתרת בהסקה)

--- אבל... על כל הכבוד לסיפור הזה... כמה שהוא מזעזע ודרמטי... זה עוד הסיפורים הקלים... זה ממקרי ההדבקה המוכרים והקלאסיים... כן... בהרבה בתים יהודים נערכים על בסיס קבוע למציאות של טומאה למפרע מעת לעת או מפקידה לפקידה... זה מעשים שבכל יום... אבל בירושלים...???

שם הסיפור הגדול!! שם אחוזי ההדבקה הם הכי גבוהים והכי בעלי השלכה רוחבית... שם כשקורה משהו זה עלול להיות כדור שלג שלפעמים אורך הרבה זמן לשקם את הנוזקים... ובשביל זה!! בדיוק בשביל זה יש לנו את הצבא של הלויים!!! שחלק משמעותי ונכבד מהתפקיד שלהם זה הנושא הזה... לטפל בכל מיני פיגועי טומאה נרחבים!!! **הנה... לדוגמא: שבוע שעבר...** היה פה כהן תלמיד חכם מופלג!!! זרז במעשי!!! בקי בעבודה... שכולם אווזים ממנו וסומכים עליו בעיניים עצומות... והגיע הבית אב שלו... והוא עבד... עד חצות היום הוא עבד!!! ופתאום!!! לפתע חלפה שמועה כאש בשדה קוצים... שהמקווה שנקרא "שוקת יואה" שנמצא ליד נחל קדרון... נמצאה בו תקלה!!! שהנקב שם שמחבר אותה למעין היה פחות משפופרת הנוד!! ברגע שהכחן שמע את זה הוא קרס מתעלף עם כף מנחה בידי... העירו אותו והוא שוב התעלף כמה פעמים... ובפעם הרביעית שהעירו אותו... הוא קם בשארית כוחותיו והתחיל לרוץ בבהלה עצומה בדרך קצרה לכיוון היציאה מהעזרה... והוא לא הספיק להגיע לשער העליון והוא שוב קרס מתעלף... וכולם הבינו ש... שקרה פה משהו נורא!!! והפעם... במקום להעיר אותו... המשיכו לגרור אותו ליציאה מהעזרה... ואז העירו אותו בעדינות ולחשו לו באוזן... זה בסדר... אתה בחוץ!!! אתה כבר בהר הבית!!! ו... ואז לאחר שהעירו אותו אכן התברר... שהגרוע מכל קרה... שאת כל הטבילות שלו הוא מחמיר לטבול דווקא שם!!! מתוך כוונה הכי טהורה ללכת למקווה הכי מהודר בירושלים (שיש לו השקה למעין...) והנה... פתאום התברר שבדיוק המקווה הזה היה פסול... שהמשמעות היא שכל העבודות שאותו כהן עשה מהבוקר עד עכשו... הכל טמא ופסול!!! **אתה קולט איוה קסטטרופה קרתה פה??** אתה קולט איוה השלכה רחבה יש לסיפור הזה?? תנסה לדמיין רק כמה קבלת הדם הכהן הקדוש והזרזי הזה עשה רק מהבוקר עד עכשו?? הסיפור הזה עורר סערה בכל ירושלים... ואם עד לפני שעתיים עבר כרוז ששוקת יואה התברר פסול... אז מהר מאוד חלף כרוז נוסף בירושלים: ש' חובב הכהן נמצא טמא טומאת מת!! וכל מי שנדב שלמים והקריב אצלו שיפסיק לאכול מיד... וכל מי שנדר קרבן והקריב אצלו... צריך לחזור ולהקריב...

תחשוב מה שזה... אנשים שהקריבו חטאת ויצאו מהמקדש והיו בטוחים שהם כבר התכפרו... פתאום חזרו שוב בפנים נפולות... אבל!!! תתפלא לשמוע... שכמה שזה נשמע מלחיץ... וכמה שכשזה קורה במקדש זה למרות שירושלים מתרחשות הקסטטרופות הגדולות ביותר... אבל יש דבר אחד מרגיע פה... שבטומאת מקדש וקדשי יש קולא מיוחדת שרק מי שהיה לו ידיעה בתחילה ואז נעלם ממנו... רק אז הוא חייב... אבל אם הוא לא ידע מראש בכלל אז זה פחות חמור... (ביגוד לשאר חטאות שחייבים גם בלא ידיעה בתחילה) כלומר: במילים אחרות: כרוז שמודיע בפתאומיות: רבותי... התגלה חולה זיבה מאומת וכולם כעת טמאים... כמה שזה משבש את כל המערכת... אבל אם לא ידענו את זה מראש... אז זה לא חמור בסדר גודל של דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת... בשביל זה יש שעיר הנעשה בפנים ביום הכיפורים שמכפר עליו... זה בהחלט מסר שמרגיע... אבל עדיין!! כולנו תפילה... מנסתרות נקני... גם נסתרות מהסוג של קורונה...

